

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2007, č. j. KUOK 171/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2007, č. j. 38 Cad 2/2007 - 7,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2007, č. j. KUOK/171/2007, o nároku na dávku sociální péče.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2007, č. j. 38 Cad 2/2007 - 7, bylo rozhodnuto o přerušení řízení s odůvodněním, že u Okresního soudu v Šumperku probíhá řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti žalobce k právním úkonům. Vzhledem k tomu, že probíhá toto jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé, rozhodl soud podle § 48 odst. 2 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), o přerušení řízení. Žalobce byl řádně poučen, že proti tomuto usnesení nelze podat opravný prostředek.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Dále stěžovatel žádá o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s.

Krajský soud v Ostravě kasační stížnost předložil se spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti nebo rozhodoval o žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podání kasační stížnosti nebylo přípustné, neboť podle § 103 odst. 3 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost není přípustná proti rozhodnutí povahy dočasné. Usnesením, jehož zrušení se stěžovatel kasační stížností domáhá, bylo podle § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. rozhodnuto o přerušení řízení z důvodu, že probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu; v daném případě se jednalo o řízení o zbavení žalobce způsobilosti k právním úkonům. Rozhodnutí o přerušení řízení se řadí mezi rozhodnutí svou povahou dočasná. Proti rozhodnutí povahy dočasné není kasační stížnost přípustná ve smyslu ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. V souladu s ustanovením § 48 odst. 3 s. ř. s. nekonají se jednání a neběží lhůty podle tohoto zákona, je-li řízení přerušeno. Podle § 48 odst. 4 tohoto zákona po odpadnutí překážky předseda senátu i bez návrhu usnesením vysloví, že se v řízení pokračuje.

Za této situace nemělo žádný procesní význam rozhodovat o žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost žalobce směřující proti usnesení Krajského osudu v Ostravě o přerušení řízení jako nepřípustnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu